

Eğitim Kültürümüz Kaybolurken

Önce güzel haberi vereyim; kullanım süresi dolduğu için kapanan Mayana internet kitaplığımdaki 1970’li yılların okul kitaplarını sevgili arkadaşım Serendip Altındal kurtardı ve kendine ait ortama koydu. Bağlantı adresini veriyorum:

<https://drive.google.com/drive/folders/0BxCtJb55pjVQZEdBdUYxeFlpQIE>

İşte buna dayanışma derim. Böyle güzel insanların yaşadığı bir ülkede Cumhuriyet eğitim kültürü asla yok edilemez. Bin yaşa can arkadaşım!..

Evet. Cumhuriyet eğitiminin ana hedefi çocuğun alınca bilgilerden örülmüş bir çelenk koymaktı. Bu görev şimdi yeniden vatanseverlerin önündedir.

Çocuğu kendine ve topluma yararlı insan olarak yetiştirmek öyle kolay bir şey değildir. Hele de kurtların insan avına çıktığı şu küresel vahşet döneminde, saldım çayıra mevlam kayıra yaklaşımı çocuklarımızı paranın tanrılarına kurban vermektir. Çocuklarımızı kurtaracağız.

Çocuğu sosyal varlık kabul eden ata kültürümüz Cumhuriyet eğitiminin mayasıdır. Eğitim kültürü dünden bugüne hemen oluşmaz, binlerce yılın birikimidir. Atatürk bunu “Cumhuriyetimizin temeli kültürdür.” sözüyle özetlemiştir.

Eğitim kültürü üzerine söylenmiş güzel sözlerden birini Macaristan’da Sultan Kutay (Zoltan Kodaly) Enstitüsünün duvarında gördüm:0

“Culture can not be inherited. Culture means studying; it’s difficult to obtain and keep it at a good level but it is easy to lose it.”

“Kültür bir miras olamaz. Kültür sürekli üretmeyi gerektirir; onu iyi bir seviyede tutmak ve korumak zordur, fakat onu kaybetmek çok kolaydır.”

Bugün ülkemizde, yaşadığımız zihinsel kaosa sosyolojik açıdan baktığımızda, kültürel genlerimizde olmayan piyasacı yaklaşımı algılamakta zorluk çektiğimizi görürüz. Toplumlar da vücudumuz gibidir, yabancı maddeye karşı direnç gösterir. Onun için bugün bize yabancı olan şu gelen eğitim sistemini anlamakta zorlanıyoruz, akıl tutulması oluyoruz, yani zihinsel kaos yaşıyoruz. Bilgisiz toplum ve ondan beslenen siyaset o nedenle beraber tırmanıyor. Eğer bu değişimi bize dayatanların mantığını çözersek panzehirini hemen geliştirebiliriz.

Tarihimizde eğitim kültürünün ateşlendiği dönemler vardır. Namık Kemaller dönemi, Jön Türkler dönemi, Kurtuluş ve Kuruluş dönemi okulları (Musiki Muallim Mektebi 1924 gibi), Köy Enstitüleri, 27 Mayıs’ın planlı kalkınma ürünü yemekli Öğrenci Yurtları ve Fen Liseleri...

Marşlarıyla şanlı eğitim tarihinde yer alan 1848 Öğretmen Okulları Marşından;

“Alnımızda bilgilerden bir çelenk; Nura doğru can atan Türk genciyiz / ... Candan açtık cehle karşı bir savaş; ey bu yolda yürüyen genç arkadaş...”

Şiiri Tevfik Fikret’e ait olan 1912 Darül Muallimin Marşından;

“Fikr ordusuyuz meşal-i irfanla mücehhez/ ... Cehlin gecenin hadimiyiz, fikir ordusu, feyz ordusu, nur ordusuyuz...”

Gayri Müslim tasallutundan Osmanlı bürokrasisini kurtarmak için Hüseyin Avni Paşa tarafından kurulan Mülkiye Marşından;

“Başka bir aşk istemez, aşkınla çarpar kalbimiz / Ey vatan gözyaşların dinsin yetiştik çünkü biz...”

Eğitim kültürünü anlatıyordum, Őanla dolu bir geçmiŐe sahiptir.

Kültür, insanın tek baŐına ürettiği bir Şey değildir, en az iki kiŐinin bir araya geldiğinde baŐlar. Yani kültür bir sosyal olgudur. Kültür ekilir, biz ona Ekin de deriz. Kl-Tre, yani atalarımızdan aldığımız bilgilere yenilerini ekleyerek onu nesilden nesile taŐıma eylemidir ve yine toplumsal bir görevdir. Okullar bunun için vardır.

Őimdilerde küresel piyasacıların çocuklarımızı okul dıŐında da tuzaklarla nasıl piyasa eğitimi verdiklerine tanık oluyoruz. Reklamlar birinci araç. Oyuncaklar ikinci araç. izgi filmler, film sektörü, tablet oyunları, internet oyunları, say say dur. En küçüklere bile, maalesef dilimize de giren “barbi” bebekle baŐladı. Şu anda barbi kasasıyla dokunmatik matematik geldi. Tüm kız çocukların tiŐrtlerinde, plastik terliklerinde, okul çantalarında. ocuk onu aldırıyor annesine. Barbi piyasası çocukları teslim aldı, ailelere egemenlik kurdu.

Terlikteki barbi resimler bir başka tuzaktır, çok haince tasarlanmıŐtır. Çocuğa ayağının altında insan ezmeyi öğretiyor. Çocuğun beyin altına insana basmayı ekiyor. Mahallemizdeki anaokulunda halıda vardı, gördüm, ürperdim, savcılığa ve Milli Eğitime Őikayet ettim, sonuçsuz kaldı.

Sosyal devletimiz eridikçe küresel pazarın kültürüne teslim ediyoruz bebelerimizi. Eğitimden sorumluların açıklamalarına bakarsanız, her derste “değerler eğitimi” varmıŐ. ocuk barbi tiŐörtle, barbi çantayla, barbi kasayla, barbi kalemlikle okula gidiyor, barbi terlikte ise insan resmine basıyor...

Birilerinin tek tip eğitim diye suçladıkları bizim köklü eğitim kültürümüzde bunlar yoktu. Çocuklarımızı vahşi küresel piyasanın acımasızlığına teslim ettik, kendi kültürümüz bitiyor.

Bir umut ıŐıđı olmak adına...

Pazar Fen Lisesinde sınıfta arkadaŐını öldüren Batuhan Kanberoğlu için bir güzellik yapmak istedim. Bu ocuk Erzurum E Tipi cezaevine gönderildi, orada açık ğretim eğitim programı var. Cezaevine telefon ettim, öğretmenleriyle konuŐtum, bu çocuğu tekrar topluma kazandırmak lazım konusunda hem fikiriz, çıktığı zaman onu terk eden annesine ve baŐkalarına kötülük etmemesi için, ona bir el uzatmak istiyorum, DVD içerisinde 1970’lerin tüm okul kitaplarını pdf dosya göndermek istediğimi söyledim. Kabul ettiler. nce savcılık görecek elbette. Bilgisayarda açma Őansı yok, ancak ğretmen beyden rica ettim, çocuğun ihtiyaç duyduğu kitapları çıktı alıp onun eline verecek.

Bundan Őunu da umuyorum, Batuhan yine Rize’den bir elin kendisine uzandığını bilirse, topluma karşı düŐmanlık yerine olumlu düŐünceler geliŐtirecektir. Asıl eğitim bu olacak. Hapisaneden çıkarken eğer daha kötü duygularla çıkarsa asıl o zaman daha kötüsü olur. Lütfen bu yazımı okuyan akrabaları bu anneyi babayı (Rize’yi terk etmiŐ, boşanmış ailedir) ikna etsinler, oğullarına bundan sonra sıcak bir el uzatsınlar. Unutmayalım, böyle

durumlar boşanmış ailelerde daha çok ortaya çıkıyor, çocuk ilgi görmek için yanlış yola sapabiliyor.

Biz Amerikan toplumu gibi önce suça itilmiş bir nesil yaratıp sonra onlardan asker devşiren vahşi kültürden gelmiyoruz. Çocuklarımız için en güzel olan eğitimi yeniden kuracak kadar deneyime sahibiz, öyle bir ata kültüründen geliyoruz.

15.8.2017 / Mahiye Morgül